

Der foreslås i loven indsat regler om, at afgiften skal beregnes, som om forsikringsselskaberne beregner sig en bruttoavance på mindst 10 pct. på ansvarsforsikringer. Det sker i praksis på den måde, at afgiften mindst skal udgøre enten 55 eller 44 pct. af de udbetalte erstatninger vedrørende forsikringer, der er afgiftspligtige med henholdsvis 50 og 40 pct. af præmien. Er andelen af afgift mindre, skal selskaberne indbetale forskellen.

Den nuværende formulering i loven, hvor grundlaget for afgiften alene er præmien, giver forsikringsselskaberne en tilskyndelse til fortrinsvis at lægge avancen på den afgiftsfri del af de kombinerede ansvars- og kaskoforsikringer.

Forslaget stilles for at modvirke tendensen til, at præmieindtægterne vedrørende ansvarsforsikringer og dermed provenuet af ansvarsforsikringsafgiften på denne måde kommer til at stå i misforhold til de udbetalte skadeserstatninger vedrørende ansvarsskader.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, skal jeg anbefale det til Tingets velvillige behandling.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Hermed tillader jeg mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. (Forhøjelse af udligningsafgiften).
(Lovforslag nr. L 10).

Efter forslaget forhøjes den særlige afgift – udligningsafgiften – der opkræves som et tillæg til vægtafgiften for andre biler end benzinbiler, for at udligne, at benzin er højere beskattet end andre drivmidler.

Forslaget skal ses i sammenhæng med den forhøjelse af afgiften på benzin på 17 øre pr. liter, ud over hvad der blev vedtaget ved skattereformen, som træder i kraft den 1. januar 1996.

Forslaget stilles for at undgå, at balancen mellem at anvende benzin og dieselolie som brændstof til biler forrykkes yderligere sammen med den hermed forbundne tilskyndelse til at anskaffe dieseldrevne biler frem for benzin-drevne.

Både hensynet til statens indtægter og miljøet taler for at modvirke en højere andel af dieseldrevne biler i den danske bilpark.

Diesel er således væsentligt lavere beskattet end benzin. Endvidere anses dieslbiler med den nuværende teknologi for at være mindre miljøvenlige end benzinbiler med katalysator.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, skal jeg anbefale det til Tingets velvillige behandling.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg tillader mig herved at fremsætte for Folketinget:

Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension og forskellige andre love. (Forhøjelse m.v. af ATP-bidrag af dagpenge og kursusgodtgørelse m.v., regulering samt frivillig indbetaling af bidrag).
(Lovforslag nr. L 12).

Forslaget er et led i regeringens samlede udspil til en styrkelse af arbejdsmarkeds- og uddannelsesindsatsen.

Dette forslag skal ses i sammenhæng med de samtidig fremsatte lovforslag om ændring af lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik. (Forstærket ungdomsindsats, fremrykning af delperiode 2, puljejob m.v.), forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Forstærket indsats, fremrykning af delperiode 2 (aktivperioden), overgangsydelse m.v.) samt forslag til lov om ændring af lov om orlov og lov om arbejdsmarkedsuddannelser. (Samordning af godtgørelser i forbindelse med voksen- og efteruddannelse m.v.).

Den nuværende opbygning af arbejdsmarkedspensionssystemet indebærer, at personer, der enten midlertidigt eller mere permanent er uden beskæftigelse, optjener en lavere pension end personer, der er permanent beskæftigede.

Det skyldes, at den store gruppe af overførselsindkomstmottagere som f.eks. personer på overgangsydelse, efterløn, førtidspension, del-pension og kontanthjælp hverken indbetaler til ATP eller til en arbejdsmarkedspensionssystemordning i de perioder, hvor de er uden beskæftigelse.

For at rette op herpå har regeringen udarbejdet forslag til en reform af Arbejdsmarkedets Tillægspension. Herved vil de personer, der af forskellige årsager midlertidigt eller mere permanent er ude af arbejdsmarkedet, indbetale bidrag til ATP og således i forbindelse med alderspensioneringen få udbetalt en større ATP-pension, end de ellers ville.

Herudover foreslår vi også fra regeringens side, at ATP-bidraget bliver satsreguleret, således at der ikke sker nogen udhulning af bidraget.

ATP-reformen indeholder fem elementer:

For det *første* forhøjes ATP-bidraget for modtagere af dagpenge ved arbejdsløshed, sygdom eller barsel samt for personer, der modtager AMU-godtgørelse.

For det *andet* vil kontanthjælpsmodtagere, modtagere af revalideringsydelse og personer, der er omfattet af lov om kommunal aktivering og lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik, under visse nærmere fastsatte vilkår blive omfattet af ATP-bidragspligten.

For det *trejde* indføres der mulighed for, at personer, der modtager overgangsydelse, efterløn, delefterløn, førtidspension og delpension, frivilligt vil kunne indbetale bidrag til ATP.

For det *fjerde* vil der ske en satsregulering af ATP-bidraget.

For det *femte* vil der blive givet mulighed for, at de grupper af lønmodtagere, der overenskomstmæssigt eller aftalemæssigt i 1987 traf aftale om at fastfryse deres ATP-bidrag, får mulighed for gennem aftaler at forhøje bidraget med samme beløb, som det normale ATP-bidrag forhøjes med.

Finansieringen heraf vil følge den nugældende ordning for dagpenge- og kursusgodtgørelsesmodtagere med en tredjedel betalt af de pågældende selv, en tredjedel af arbejdsløhedskasserne og den sidste tredjedel af de private arbejdsgivere. For kontanthjælpsmodtagerne m.v. vil de pågældende selv betale en tredjedel af bidraget, mens staten betaler resten, og for den frivillige ordning skal de pågældende selv betale halvdelen af bidraget, mens staten betaler det resterende.

Det er foreslået, at lovforslaget skal træde i kraft den 1. januar 1997, men dog således at der for nogle af elementerne vil være en indfasningsperiode på to år.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til Tingets hurtige og velvillige behandling.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg tillader mig herved at genfremsætte for Folketinget:

Forslag til lov om brug af helbredsoplysninger m.v. på arbejdsmarkedet.
(Lovforslag nr. L 13).

Lovforslaget er tidligere blevet fremsat for Folketinget den 25. april 1995 (L 240). Forslaget

indeholder ikke ændringer i forhold til L 240, som byggede på gentestudvalgets betænkning fra maj 1994. Dette udvalg blev i sin tid nedsat på opfordring af et enigt Arbejdsmarkedsudvalg. Baggrunden for den brede politiske enighed var, at alle kunne se en fare for, at den hastige udvikling inden for genteknologien ville kunne føre til en øget sortering både på arbejdsmarkedet og inden for pensions- og forsikringsområdet.

Gentestudvalget har alene behandlet spørgsmålet om brugen af helbredsoplysninger på arbejdsmarkedet, medens spørgsmålene om pension og forsikring hører ind under erhvervsministerens og justitsministerens område. Udvalgets flertal fandt, at det stillede kommissorium bedst kunne opfyldes ved en regulering af brugen af helbredsoplysninger generelt, og lovforslaget bygger på dette synspunkt. Forslaget bygger således på en *formålsregulering* frem for en *metoderegulering*. Det er der to grunde til.

For det første viste det sig under arbejdet, at det var vanskeligt at begrunde indgreb over for nogle metoder til at fremskaffe helbredsoplysninger, når de øvrige metoder helt eller delvis kunne give de samme oplysninger – herunder oplysninger om arvemæssige egenskaber.

For det andet risikerer man ved at gribe ind over for – dvs. forbyde – bestemte metoder at lægge hindringer i vejen for nyttige og ønskværdige anvendelser af den nye teknologi, f.eks. til arbejdsmiljøformål.

Sammenfattende kan man karakterisere forslaget sådan, at det giver nogle retningslinjer for indhentningen, foretagelsen og brugen af helbredsoplysninger. Herved beskytter man det enkelte menneskes integritet uden at forhindre de gavnlige virkninger af den moderne teknologi.

Jeg lægger megen vægt på, at vi kan finde en løsning, der bygger på et bredt flertal her i Tinget. Hvis vi kan blive enige om lovens formål og principper, tror jeg også, det vil være muligt at blive enige om formuleringer, der giver den nødvendige bevægelsesfrihed. Regeringen har allerede ved de ændringer, den har foretaget i forhold til gentestudvalgets lovforslag, markeret sin vilje hertil.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslaget til Tingets velvillige behandling.